

MOTTATT
28 MAI 2010
ARBEIDSDEPARTEMENTETArbeidsdepartementet
Postboks 8019 Dep
0030 OsloVår ref: RPU/2010
Vår dato: 21.05.10
Deres ref:
Deres dato: 08.03.10**Høring om ny forskrift om id-kort - innføring av krav om id-kort for renholdsbransjen, samt enkelte endringer i dagens ordning for bygge- og anleggsbransjen**

Det vises til høringsbrev fra dere av 08.03.10 hvor det bes om kommentarer til forskrift som innfører krav om id-kort i renholdsbransjen, samt enkelte endringer i dagens ordning for bygge- og anleggsbransjen.

Vi ønsker å knytte kommentarer til utvalgte punkter i høringen.

Uttalelsen nedenfor følger høringsnotatets kronologi.

*****

1. Innledning.

Jussformidlingen ønsker innledningsvis å rette sin støtte til innføring av id-kort i utvalgte bransjer for å bedre HMS-situasjonen for de ansatte. Vi ser på dette som et positivt og potensielt effektivt virkemiddel for å bedre forholdene til ansatte i utsatte bransjer.

2. Kommentarer til utvalgte punkter i høringskrivet.**3.4 Forslag om å gi skattemyndighetene hjemmel til å kreve å se id-kort**

Formålet med forskriften er at man bedre skal kunne ivareta helse, arbeidsmiljø og sikkerhet for alle som utfører arbeid i bygge- og anleggsbransjen og i renholdsbransjen. Med bakgrunn i dette, vil det kunne synes vanskelig å hjemle en adgang i forskriften for skattemyndighetene til å kunne kreve id-kort fremlagt for å drive skattekontrollerende virksomhet.

Ønsket om en slik adgang synes hovedsakelig å være grunnet i hensynet om å avverge skatteunndragelser. Det å gi kontrollører fra skattemyndighetene en ubetinget adgang til å se id-kortene vil klart være en svært effektiv og tidsbesparende måte å kontrollere eventuelle skatteunndragelser på, sammenlignet med det som er tilfellet i dag. Jussformidlingen er derfor enig i de momenter som tas til inntekt for å gi skattemyndighetene kontrolladgang.

Denne adgangen kan, som nevnt, imidlertid ikke utledes av formålet bak forskriften slik ordlyden i forskriftens § 1 er på nåværende tidspunkt. Jussformidlingen er derfor av den oppfatning, at dette bør nevnes som et punkt i forskriftens formålsparagraf. Spesielt når man nå ønsker å foreta en totalendring av allerede eksisterende forskrift for byggebransjen i forbindelse med at renholdsbransjen tas inn. Ønsker man en hjemmel for skattemyndighetene til å kontrollere id-kortene, nettopp for å lette arbeidet mot skatteunndragelser, er det Jussformidlingens syn at dette også bør nevnes i forskriftens formålsparagraf av hensyn til de som rammes av forskriftens virkeområde.

Jussformidlingen er enig i at slik forslaget fremstår, vil det ikke gjøre det mer byrdefullt for en utenlandsk bedrift å drive virksomhet i Norge, da det uansett vil være krav om id-kort og nødvendig registrering i forhold til dette.

Vi er ikke av den oppfatning at dette innskrenker prinsippet om fri bevegelighet av tjenester over landegrensene da mulighetene for arbeid i Norge vil være ivaretatt i like stor grad som tidligere. Imidlertid er det på det rene at forskriften vil være aktuell ovenfor bedrifter fra utlandet. Dette, synes vi, styrker poenget med at man bør nevne skattemyndighetenes kontroll- adgang allerede i formålsparagrafen.

5.2 Virkeområdet for id-kortordningen i renholdsbransjen

Jussformidlingen har forstått det slik at departementet ønsker at virkeområdet skal fastsettes ut fra bransjetilhørighet. Dette innebærer at man skal avgjøre om det er pålagt med id-kort etter forskriften på bakgrunn av SSB sine bransjekoder. Departementet mener å finne støtte for dette i formålet med forskriften.

Jussformidlingen er imidlertid av den oppfatning, at en slik avgrensning vil være uheldig. Bakgrunnen for dette er at avgrensningen har potensial for å utelukke selskaper som driver renhold på lik linje med et renholdsfirma, men som en del av annen type virksomhet. Det vil ikke være samme muligheter for oppfølging når forskriften kun omfatter arbeidere i firmaer som sammenfaller med SSBs bransjekoder. Hovedproblemene som kan oppstå i denne sammenheng er at det åpnes for et "smutthull" som kan misbrukes, i tillegg til at arbeiderne som faller utenfor SSBs bransjekoder ikke beskyttes av forskriften. På denne måten virker det som om en del av formålet med forskriften forsvinner.

Endelig er Jussformidlingen av den oppfatning at denne forskjellsbehandlingen kan være en form for diskriminering, ved at man utelukker noen renholdsarbeidere på grunn av hva slags virksomhet deres arbeidsgiver driver med.

Jussformidlingen mener at argumentet med at man skal begrense registreringsplikten etter SSB sine bransjekoder fordi en definisjon av "renholdsarbeid" kan være vanskelig, ikke er holdbart. Dette særlig fordi arbeidere som faller utenfor forskriften virkeområde, kan føle seg diskriminert. Jussformidlingen er ikke enig med departementet sin avgrensning, og mener at forskriften bør omfatte alle som driver med "renholdsarbeid".

Et mulig utgangspunkt kan være å definere renhold, for eksempel "vasking, støvtørking og lignende arbeid for å holde et område rent".

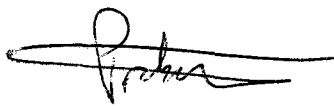
5.3.1 Registreringsplikter som vilkår for id-kort

Det må her bemerkes at Jussformidlingen ikke har noen forutsetninger for å vurdere hvilke type register som vil være mest hensiktsmessig å anvende. Jussformidlingen ønsker derfor ikke å komme med noen uttalelser om dette..

Med vennlig hilsen
for Jussformidlingen
ved Rettspolitisk utvalg

Bengt Waldow
Daglig leder

Preben Milde Thorbjørnsen
Leder Rettspolitisk utvalg

Fredrik Borg Johannessen
Saksbehandler